

rajžno!« Vendar so se mi začele noge kmalu opletati, ko sem se približal domačim penatom.

Slavica je bila že tu. Ko sem vstopil, jo je papa ravno poljubil in pohvalil. Prinesla je odliko.

»No, kaj pa ti?« se obrne k meni. Oddam mu svojo sodbo in oprezno pogladim svoj oklep. Vse v redu. Nato se začnem jokati.

»Pa kar tri naenkrat!« izpregovori jezno.

Meni lete solze naravnost doli na črevlje, da komaj izustim: »Goljufali so me!«

»Tako, tako!« se zasmije srdito. »Kaj mi pripoveduješ! — In drugod povsod le zadostno. Samo v petju imaš hvalevredno. No, pa precej poskusiva, če imaš res tako talentiran glas. Le čakaj!«

O jerum! O jerior, jerius, jerrime!

On po šibo, jaz pa pod posteljo!

Toda kmalu me je izvlekel za bedro, me stisnil med kolena — in zdaj je sledila s premišljenim poudarkom constructio *κατὰ σύνθεσιν*...

Med zemljo in nebom viseč, sem bil prisiljen, igrati zoprno vlogo trpeče oblike. Kričal sem, da je letelo skozi ušesa, na tihem sem pa štel. Dvanajst jih je bilo. Papa je kazal čimdalje več vaje in spretnosti. In zadnja je bila res tako gorka, da mi ni pomagala vsa trojna zaveza nič! Mama in Slavica sta zame prosili, da me je prej izpustil. Mojega šlema ni zalotil; sicer bi bil še vse drugačen jok in škripanje z zobmi. Naposled mi je dal poljubiti (!) palico in mi obljubil: »Dalje prihodnjič!«

Teta Ivanka se je zaročila z gospodom Plečnikom. Ta mož je res olikan: šole niti v misel ne vzame nikdar. Prosil ga bom, da s svojim izrednim govorniškim darom prepreči obljubljeni — daljnji natisk.

Iz boja.

Hej, to je bitev vam besnela,	Vojak visokorasel, zoren
grmenje hrulo je topov.	ima na prsih križec zlat.
Ta bitev je očini vzela	Prejel ga je za trud naporen,
junaških sto in sto sinov...	ker hraber bil je vsakikrat.

Vesel hiti zdaj h koči mali,
 pritisnit mater na srce. —
 — Da včeraj so jo pokopali,
 od svojcev tožno vest izve.

Vojanov.